A 4) Ütskörd lännuwe esä ja poig mõtsa puid ragume. Poig ütelnu: „Esä, kae siin om üts kõwwer pedäje oss, anna mulle kirwest, ma raota maha. Sellege om laadel üle tõiste päie ää poodi alt waraste." Esäl saanu süxä täis, et poig waraste taht ja ta lännu ära kodu, jättän poja ütsinde mõtsa. Poig kõndin pääle mõtsa müödä edesi tagasi. Wümäte tullu talle üts ärrä wastu ja küsinu: „Kas sina sis tahat wargust õppi?" Pois: „Jah, taha küll!" Ärrä: „No sis tule miu man wües aastes warguse kuoli." Pois ollu ka sellege rahul ja na nakanuwe kodu, põrgu poole, mineme. Kui wüs aastet täis saanu, saadetu pois pruowi tegeme. Ta nännu, et mies naist lännuwe tied müödä, wask rattil. Ta joosnu ette ja wisanu mööga tupe maha. Kui naene sinnä saanu, ütelnu ta: „Kae wõtami sie mööga tupp üten." Mies wastanu: „Ah mis sa tühjä tupege tied, kui mööka ei ole, wüda mudu pääle oma aiga," ja ei ole wõttan üten. Pois joosnu ette ja wisanu mööga maha. Kui naene sinnä saanu, ütelnu ta: „Kae wõtami sie möök üles." Mies wastu: „Ah mis sa mööga tiet, kos me tedä oiami?" Naene: „Kae ihen olli tupp, siin om möök. Keidämi obene puu külge kinne ja toomi tupp ärä. Sääl wõimi jo külläld mööka oida." Ninda na ka tennuwe ja lännuwe mõlembi tuppe otsma. Seeni wõttan pois mööga ja waska ja lännu tagasi oma kodu. Nüid lastu ta koolist wällä oma pääd wargile. Pois lännu ütte mõisade ja ütelnu ärräle: „Ma waraste sul täämbe üöse obese tallist ärä." Ärrä wastu: „Kui ärä warastet, saad sada rubla pääleki." Pois lubanu warast. Õdagu pandan ärrä ütesse kümmend ütesse wahti obese manu ja üte wiel obesele sälgä. Pois tullu wanamihe rööwin sinnä ja ütelnu: „Oi mis te siin tieti, kas teil külm ei ole kah?" Mihe wastu: „Üts ull pois lubas obest ärä waraste, nüid ärrä pand meid siiä külmä kätte wahtma. Ei tiiä, kost õige külmä rohtu saia?" Wanam: „Miul om küll külmä rohtu, aga ei tiiä kas te miu wa wanamihe käest ka wastu wõtati?" Mihe wastu: „A

wanamies, anna kui sull om. Me külmämi mudu ärä." Wanamies andan ka igäle ütele, et küll saanu. Tuo ollu aga wün, kos siast rohtu ollu sisse pantu, mis inimse makame pand. Warsti maganuwe na kik, kui norises. Pois tõstan selle, kes obese sällän ollu, sadulege laderi weere pääle ja wiinu obese ärä. Ommugu tullu ärrä kaema, kas obene om alla, aga ei ole leidän kuskilt. Sellele, kes laderi weere pääl ollu, andan ta üte ää oobi kukrude, ninda et sie maha sadanu ja kisenden: „Arruo, prilla alla olli obese sällän, aga ärrä lei maha!" Warsti tullu ka pois obesege ja nõudan ärrä käest raha. Ei midägi, ärrä pidänu poisile sada rubla wällä maśma.

Ärrä ütelnu: „Obese sa wõtit küll ärä, aga mu esi sa pettä ei saa." Pois: „Kahju asi, et mul petmise laud kodu jäi, aga andke mulle üts obene, ma tuo ta warsti ärä." Ärrä andan. Aga pois ei ole enne tagasi tullu kui tõsel päewälja sis wiel jalgsi. Jälle pidänu ärrä poisile sada rubla wällä maśma, enne kui obese kätte saanu.

Ärrä ütelnu wümäte: „Olgu mis om ja saa mis saa, miu sa küll ärä petset, aga miu proua man sa siski magade ei saa." Pois wastu: „Mis pääle löömi käsi?" Ärrä: „Sa'a rubla pääle." Ja na löönuwe ka käe. Õdagu tennu pois üte rööwast kompsu, pandan talle oma rööwa sälgä ja säädän ärrä akne ala üles, esi aga kröbisten kõrwald akend. Ärrä mõtelnu selle poisi olle ja lasken püssige poisist müödä. Raasikse a'a peräst ütelnu ta prouale: „Ma lää kasi ta tühjä ärä, mudu ma jää esi kimpu." Proua wastu: „Mine jah!" Kui ärrä wällä lännu, tullu pois sisse